

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 6Pc/42/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617205930
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ľuboš Chrenko
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2020:4617205930.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany, sudcom Ľubošom Chrenkom, v právnej veci navrhovateľky: N. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., M. G. Z. XXX, zastúpená: Mgr. Michaela Zentková, advokátka, so sídlom Martinská dolina 3252/64A, 949 01 Nitra, proti manželovi: L. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., M. G. Z. XXX, zastúpený: JUDr. Ján Miadok, Kalinčiakova 2, 974 05 Banská Bystrica, o určenie výživného na manželku, takto

rozhodol:

I. Manžel navrhovateľky je povinný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 60,- eur mesačne od 04.10.2017 do 19.12.2018.

II. Zameškané výživné za čas od 04.10.2017 do 19.12.2018 vo výške 870,96 eura povoľuje súd manželovi navrhovateľky splácať v mesačných splátkach po 60,- eur mesačne vždy do 20. dňa príslušného mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom výhody splátok a exekúcie.

III. Vo zvyšku súd návrh zamietá.

IV. Manžel navrhovateľky je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Topoľčany súdny poplatok vo výške 17,- eur.

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Dňa 04.10.2017 podala navrhovateľka na tunajšom súde návrh na určenie manželského výživného sumou 300 eur mesačne počnúc dňom 01.09.2017. Návrh podala z dôvodu, že s L. I. uzatvorili manželstvo dňa XX.XX.XXXX, z ktorého pochádzajú dve deti K. Z., nar. XX.XX.XXXX a M. T., nar. XX.XX.XXXX. Má príjem z podnikania, ale tento kolísa, takže v čase podania návrhu bola v mínuse. Musela jej pomáhať rodina a manžel žil v USA, kde aj podniká a doposiaľ tam vykazuje činnosti, z ktorej má príjem vo výške 2.000-2.500 dolárov. Vážne rozpory trvajú minimálne rok. Manžel podal návrh na rozvod manželstva. Manželstvo bolo z počiatku bez vážnejších problémov, avšak ako žili v zahraničí v USA, došlo zo strany manžela voči nej k agresii slovnej aj fyzickej. Po presťahovaní na Slovensko v lete roku 2015 sa tieto agresívne javy voči nej opakovali a fyzicky ju napadol dvakrát. Prvýkrát ju zbil v októbri 2015, potom v decembri 2016, bol vzatý do väzby, kde sa nachádzal do marca 2017. Manžel nejaví záujem prispievať na rodinu. Sama ako živnostníčka musí odvádzať predpísané platby a okrem toho musí financovať prakticky všetko vrátane školného a šiat. Manžel platí iba elektrickú energiu a vodu v dome. Na domácnosť inak neprispieva.

2. Okresný súd Topoľčany rozsudkom č. k. 6Pc/42/2017-132 zo dňa 13.decembra 2018 a to výrokom I. uložil manželovi navrhovateľky povinnosť prispievať na jej výživu mesačne sumou 80 eur a to vždy do 15-teho dňa vopred k jej rukám s účinnosťou od 04.10.2017, výrokom II. povolil zameškané výživné za čas od 04.10.2017 do 30.11.2018 vo výške 1.112,24 eura manželovi navrhovateľky splácať v mesačných splátkach po 25 eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok a exekúcie, výrokom III. vo zvyšku návrh zamietol, výrokom IV. určil, že manžel navrhovateľky je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Topoľčany súdny poplatok za návrh vo výške 57,50 eura a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom V. rozhodol o trovách konania tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti predmetnému rozsudku podal odvolania manžel navrhovateľky a to vo vyhovujúcej časti, v časti uloženia povinnosti manželovi navrhovateľky zaplatiť súdny poplatok a v časti náhrady trov konania. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne aby ho zmenil a návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietol a zaviazal navrhovateľku k náhrade trov konania manžela navrhovateľky.

4. Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 8CoP/13/2019 - 183 zo dňa 23.05.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti, v časti uloženia povinnosti manželovi navrhovateľky zaplatiť súdny poplatok a v časti náhrady trov konania zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie s tým, že v ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie zisťovať nielen výšku príjmov manželov (zárobkové schopnosti a možnosti), osobné, rodinné a majetkové pomery každého z manželov v rozhodnom období, ale i konkrétnu mieru potrieb danú povahou práce, spôsobom života, zdravotným stavom každého z manželov, príp. inými závažnými okolnosťami. Súd prvej inštancie sa dostatočne nevysporiadal s vecou z pohľadu príjmov manžela navrhovateľky plynúcich mu z vlastníctva nehnuteľností v Spojených štátoch amerických v celom rozhodnom období, najmä do februára 2018, keď sa nevyporiadal s tým, aké konkrétne nehnuteľnosti v Spojených štátoch amerických v rozhodnom období manžel navrhovateľky vlastnil (či sa jednalo o rodinný dom, byt, garáž, príp. inú vec), či bol ich výlučným vlastníkom, resp. spoluvlastníkom, aká bola hodnota jednotlivých nehnuteľností, resp. vecí, aké príjmy mal z ich prenájmu do roku 2015 (kedy začal žiť na Slovensku), aké príjmy z ich prípadného prenájmu mal, resp. mohol mať po roku 2015, ak niektoré zo svojich nehnuteľností, resp. vecí predal, za akú kúpnu cenu, ako s kúpnu cenou z ich predaja naložil.

5. Vo veci bol vytýčený termín pojednávania na deň 29.11.2019, na ktorom navrhovateľka uviedla, že naďalej žije v spomínanom rodinnom dome, platby za bývanie platí jej bývalý manžel, za elektrinu je to 80 až 90 eur, tiež platí úhradu za vodu mesačne po 12 eur. Naďalej má vyživovaciu povinnosť voči dvom deťom. Výživné na obe deti je určené ich otcovi mesačne spolu 320 eur, plus mesačné splátky po 100 eur. Do októbra tohto roku platil otec na deti 100 eur a uvedená suma platí od novembra tohto roku, plus zameškané výživné 100 eur na dieťa. Kaderníctvo mala otvorené iba dva dni v týždni, preto, že vtedy sa táto činnosť rozbiehala, nebolo toľko práce a tiež z toho dôvodu, že maloletého syna vozievala do škôlky. Teraz sa už snaží pracovať viac, najmä v tomto roku. Takže keď má objednávky, snaží sa, aby mohla pracovať. Ďalej uviedla, že ešte mala cestovné náklady, keď nosila maloletého syna do škôlky z Mýtnej Novej vsi do Ludanic. Jedna cesta bola 0,55 eura 4 cesty denne, mesačne je to 44 eur. takto to bolo v roku 2017 keď ešte navštevoval škôlku do roku 2018 a od septembra 2018 nastúpil do 1. ročníka ZŠ v Ludaniciach. Maloletého Benjamína vozila do Kineku do Nitry, každý pondelok ho zanášala a v piatok vozila domov. Bolo to v roku 2016, 2017 do konca mája, polovice júna 2017. Za nájom, v ktorom sa prevádzkuje kaderníctvo platila mesačne 120 eur, čo platí naďalej v tej istej výške. Mesačne platí 50 eur za telefón. Naďalej ako v minulosti tak aj teraz jej finančne pomáha rodina.

5.1. Manžel navrhovateľky na pojednávaní uviedol, že poberá dôchodok od februára 2018 vo výške 1 207 dolárov, v auguste obdržal dopis, aby do 13.02.2019 predložil všetky údaje, navrhovateľka to mala tiež predložiť, aby deti dostali spiatocne príspevok, odvtedy ako on poberá dôchodok. Navrhovateľka v inom konaní povedala, že to podala s oneskorením. Od roku 2015 nemal žiadne príjmy z prenájmu nehnuteľnosti v USA, aj keď je pravdou, že vlastnil tie nehnuteľnosti. Žil z úspor, dovtedy kým mu nebol priznaný dôchodok, predal nehnuteľnosť, a to v roku 2017, ide o nehnuteľnosť v USA, predal ju asi za 70 000 dolárov, z toho vyplatil svoj úver a zostalo mu asi 20 000. Predal nehnuteľnosť O., šlo o dom, ktorý nadobudol ešte pred uzavretím manželstva s navrhovateľkou aj ostatné nehnuteľnosti všetky vlastnil on ešte pred uzavretím manželstva s navrhovateľkou. Ešte má v USA jednu nehnuteľnosť s jeho partnerom. Ide o garáž a bunku s tromi bytmi, z čoho nemal žiadny príjem. V USA už nebol dlho, odkiaľ odišiel v

roku 2015, nehnuteľnosť neservisoval servisoval ju jeho partner. Zo začiatku, ako sa otvorilo kaderníctvo, financoval a platil nájom od júna až do septembra, pokiaľ navrhovateľka kaderníctvo neotvorila. Bolo to v roku 2016. Financoval väčšinou domácnosť. Momentálne platí náklady za bývanie v rodinnom dome, v ktorom žije navrhovateľka s deťmi mesačne po 172 eur. Doplácal ešte aj na nedoplatku 114,42 eur nedoplatok za minulý rok. Za vodu platí asi 18 eur mesačne. Býva v Topoľčanoch v nájomnom byte, za ktorý platí 200 eur mesačne, žije sám. Platí daň za nehnuteľnosť, ročne je to asi 57 eur. V USA má ešte dlhy cca 30 000, ktorý sa však nespláca, čaká kým nepredá nehnuteľnosť. odkedy navrhovateľka prišla 13.07.2015 na Slovensko nerobila až do septembra 2016, do školy a škôlky som po celý čas nosil deti ja. Čo sa týka fin. podpory od jej rodiny, väčšinou tieto pochádzajú po synovi sestry navrhovateľky. On bol v Taliansku, nakúpil nejaké veci pre deti. V roku 2019 bol v USA, kde im nakúpil vetráčky, v živote nevidel, že by mali tieto veci na sebe. Neverí tomu, že by sestra pomáhala navrhovateľke, stalo sa, že keď bol vo väzbe, navrhovateľke išla sestra upratať dom za 20 eur. chlapec čo navštevoval týždenný pobyt v kineku Nitra, veľakrát navrhovateľke ponúkol že vyzdvihne maloletého, prosil o to aj K., dokonca dávala na Facebook, aby jej vyzdvihli syna, ale on bol odmietaný, pričom mal čas a navrhovateľka mohla pracovať.

5.2. Právna zástupkyňa navrhovateľky vo veci uviedla, že poukazujú predovšetkým na náklady navrhovateľky súvisiace s jej podnikateľskou činnosťou ako aj jej nákladmi na domácnosť, zahrnujúcimi aj náklady na maloleté deti, ktoré má od roku 2017 zverené a na ktoré odkedy jej manžel opustil spoločnú domácnosť, v októbri 2017, prispieval až v podstate do súčasnosti po 50,- eur na každé dieťa, čo sa odrazilo aj na zvýšených nákladoch matky s tým spojených.

5.3. Zástupca manžela navrhovateľky uviedol, že navrhuje, aby súd sa zaoberal najskôr otázkou aktívnej vecnej legitímácie, poukazujúc na to, že manžel navrhovateľky je invalidný dôchodca, má umelý kĺb, je nezamestnaný, vek 62 rokov, bez akéhokoľvek mesačného príjmu, splácajúci úver v USA vo výške 29 000,- eur, býva v podnájme, napriek tomu, že má luxusnú vilu s bazénom, ktorý užíva navrhovateľka. Navrhovateľka žije v prepychu a manžel navrhovateľky sa musí veľmi uskromniť s nájomom 200,- eur mesačne. Ďalej uviedol, že navrhovateľka je mladý, odborne zdatný človek, 41 rokov, vyučená kadernička, ktorej manžel zabezpečil živnosť v hodnote 10 000 eur zo svojich. Má pravidelný mesačný príjem, nevyužíva fond pracovnej doby, alebo podnikanie v takom rozsahu, ako na to upozornil odvolací súd, ako by bolo vzhľadom na jej situáciu potrebné, evidentne je pre ňu výhodnejšie menej robiť a žiadať peniaze od manžela na výživné. Podľa jeho názoru navrhovateľka má omnoho vyššiu životnú úroveň. Keďže navrhovateľka v dokladoch uvádza náklady na nájom, na živosť, 50 eur na telefón, náklady na elektriku na živosť, náklady na vodu, materiál. Až potom uvádza náklady na domácnosť, mimo iné aj zazimovanie bazéna, ktorý nikdy nebol zazimovaný vo výške 50 eur. Z predloženého daňového priznania vyplýva, že celkové tržby za rok 2018 mala navrhovateľka vo výške 3 250 eur, je 220 pracovných dní, 3 220 deleno 220 pracovných dní je 14 eur denne. To by znamenalo že denne ostrihala jedného muža, podľa neho navrhovateľka klame. Z rozhodnutia odvolacieho súdu jasne vyplýva, že najskôr je treba vyriešiť tú otázku, či je ten nepomer, aby mohla podať návrh vôbec, či je aktívne vecne legitimovaná v tomto súdnom spore, lebo to je podmienka, bez ktorej nemôže začať konanie. A teda v čom je jej životná úroveň nižšia, či v dôsledku vôbec neplnenia zo strany jeho klienta alebo nízkeho plnenia alebo prispievania.

5.4. Pojednávanie vo veci bolo odročené za tým účelom, že navrhovateľka predloží dôkazy o tom, že bola a v súčasnosti je finančne podporovaná rodinou a manžel navrhovateľky dôkazy o príjmoch plynúcich z vlastníctva nehnuteľností v USA v rozhodnom období od 04.10.2017 do 19.12.2018, o príjmoch plynúcich z podnikateľskej činnosti, predloženia daňových priznaní za rok 2016 až 2018 a dôkaz o tom, za akú cenu predal nehnuteľnosť v USA. Pojednávanie bolo najskôr odročené na deň 06.03.2019 ale na základe žiadosti strán sa neskôr menil termín pojednávania.

6. Vo veci bol vytyčený termín pojednávania na deň 17.06.2020, ktorého sa nezúčastnil manžel navrhovateľky ani jeho zástupca, ktorý bol o termíne upovedomený, čo súviselo s predchádzajúcou zmenou termínu pojednávania. Svoju neúčast' neospravedlnili, nežiadali odročenie pojednávania, a preto súd pojednával v neprítomnosti manžela navrhovateľky.

6.1. Svedkyňa Q. Š. na pojednávaní uviedla, že je matkou navrhovateľky. Podporovanie navrhovateľky z jej strany začalo vtedy, keď jej bývalý manžel rozbil celý dom, okná, nábytok. To bolo v októbri 2015. Prišiel z Ameriky, na druhý deň porozbíjal celý dom a navrhovateľku strašne zbil. Navrhovateľka vtedy

nemala kde bývať, tak ju musela prichýliť jej sestra. Bývala u nej mesiac, za ten čas si musela zohnať peniaze, aby v rodinnom dome zasklila a zariadila nábytkovo. Nemala žiadny príjem, deti potrebovali jesť, ošatenie. Ona pracovala v Rakúsku, tak doniesla potraviny, oblečenie. Keď prišla z Rakúska zobrala deti účastníkov do obchodu a kúpila im čo potrebovali, oblečenie a podobne. Poskytovala navrhovateľke peniaze, niekedy 100 eur niekedy 200 eur. Takéto podporovanie trvá doposiaľ, teraz je to ešte vyšie. Keď aj začala navrhovateľky vykonávať živnosť nestačili jej finančné prostriedky a preto ju podporovala a aj ju stále podporuje. Myslí si, že v rámci vykonávania činnosti navrhovateľka nemohla toľko zarobiť, aby jej to postačovalo, ide o živnosť, kde niekedy je dobrý deň, niekedy nie, tak ako je to na dedine. Vie, že navrhovateľku podporovali aj jej sestry, najmä sestra M. M., ktorá jej poskytovala peňažné prostriedky a tiež jej vykonávala nákupy do domácnosti. Vie, že za trvania ich manželstva zarábala manžel navrhovateľky 10 000 dolárov. Stalo sa, že keď mali šarvátky, že sa vyjadril, že navrhovateľku zničí a to sa mu aj darí. Bol to vzťah ako pán a slúžka. Po ich rozchode nedal navrhovateľke pokoj, stále ju napádal, odpočúva jej telefóny, sleduje kde chodí. Tvrdí, že prišla do Ameriky s igelitkou a s igelitkou ju pošle aj preč. Čo sa týka živnosti navrhovateľky, ona ho dlho otvorené nemá, pokiaľ si získala nejakú klientelu, bolo to slabé a potom keď to začalo, začal ju vláčiť po súdoch, niekedy nepracovala aj týždeň, niekedy musela ísť na sociálne oddelenie a podobne takže aj týždeň nemala otvorené, keď mala aj otvorené vždy nie je dobrý deň. Vie, že keby mohla pracovať by viac, ale kvôli jej manželovi tam nemohla byť. Aj ich prostriedky navrhovateľka použila aby zaplatila právnikov v súdnych konaniach.

6.2. Svedkyňa M. M. na pojednávaní uviedla, že je sestrou navrhovateľky. Vie, že manželstvo účastníkov nebolo ružové ani keď žili v Amerike. Keď prišiel manžel navrhovateľky na Slovensko, tak ju nevedel vynachváliť, navrhovateľka sa im plačom sťažovala na manžela. Takto to bolo permanentne. Povedali si, že si postavia na Slovensku dom, ale manžel navrhovateľky nikdy nechcel, aby tam bola ona ako vlastníčka domu. Finančne to u nich fungovalo tak, že navrhovateľka nemala žiadnu hotovosť iba karty. Šlo o účty manžela navrhovateľky, ktorý ju stále ubezpečoval, že je to ich spoločné. Vie, že manžel navrhovateľky mal v Amerike fantastický príjem, mal nehnuteľnosti, ktoré prenajímal. Z Ameriky si potom prenášal peniaze sem na Slovensko. Keď sa presťahovala navrhovateľka na Slovensko, denne ju bombardoval manžel telefonátmi, aby mu ukázala deti, pýtal sa kde sú, keďže on v tom čase bol ešte v Amerike. Musela sa mu hlásiť, kde sa zdržiava. Raz prišiel neohlásený a vtedy začalo peklo. Začal si niečo namýšľať a vtedy aj rozbil ten dom, napadol navrhovateľku. Navrhovateľka vtedy nemala kde ísť, zobrala ich k nim spolu s deťmi, keďže v dome sa nedalo bývať, natoľko bol rozbitý. Vie, že manžel navrhovateľke zobral karty, hotovosť, ktorú mali vo výške 6 000 eur, takže ona nemala nič. Ešte zobral aj auto, ktoré dal preparkovať, aby ho nemohla používať navrhovateľka. Mesiac u nej bývali, navrhovateľka s deťmi. Matka dala navrhovateľke peniaze, aby mohli v rodinnom dome bývať, zasklila sa okná. Po mesiaci sa presťahovali. Myslí si, že zo živnosti príjem nemala, zo začiatku nemala klientelu. Keď musela zaplatiť poplatky nič jej neostalo a museli jej pomáhať. Robila jej nákupy z jej finančných prostriedkov, deťom účastníkov kupovala veci na oblečenie, kupovala školské tašky, dosky, peračník. Vie, že navrhovateľka sa nemohla venovať svojej činnosti, lebo stále musela niekde byť. Chodila do psychologickkej poradne psychiatrii, ďalšie vyšetrenia, keď to nariadili súdy. Chodila takto kvôli deťom. Stalo sa, že kvôli tomu za týždeň bola navrhovateľka jeden deň v robote. Deti potrebovali jesť, platila im výdavky do školy, pričom manžel navrhovateľky platil iba 50 eur výživné na dieťa. Takže jej pomáhali s mamou, lebo sa na to nemohli pozerať, bolo im ich ľúto. Pomoc z jej strany voči navrhovateľke trvá aj doposiaľ. Avšak predtým to bolo intenzívnejšie, teraz však potrebuje pomoc pri riešení bývania.

6.3. Právna zástupkyňa navrhovateľky na pojednávaní v rámci záverečnej reči uviedla, že vykonaným dokazovaním považuje za jednoznačne preukázanú aktívnu legitimitáciu navrhovateľky, nakoľko výsluchmi svedkov ako aj listinnými dôkazmi bolo preukázané, že životná úroveň navrhovateľky nielen že bola nižšia ako životná úroveň manžela navrhovateľky, ale táto bola neporovnateľne nižšia tzn. v hrubom nepomere. Manžel navrhovateľky odťahovaním sa zo spoločnej domácnosti prestal prispievať na akýkoľvek chod domácnosti s výnimkou úhrady el. energie a vody za nehnuteľnosť, ktorú v tomto momente považoval za svoje výlučné vlastníctvo, hoci navrhovateľka túto užívala po celý čas v dobrej viere, že táto nehnuteľnosť, v ktorej bývala spolu s maloletými deťmi je v ich bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, teda patrí aj jej. O túto nehnuteľnosť sa zodpovedajúco starala, s čím boli spojené zvýšené výdavky napr. na starostlivosť o bazén, záhradu, žumpu atď.. na týchto výdavkoch sa manžel navrhovateľky počas trvania manželstva v rozhodnom období žiadnym spôsobom nepodieľal a ani na chod domácnosti žiadnym spôsobom neprispieval, hoci túto nehnuteľnosť považoval za svoju. Navrhovateľka ako matka dvoch maloletých detí, ktoré mala neodkladným opatrením v tej dobe zverenú do osobnej starostlivosti, bola odkázaná na zabezpečenie všetkých nákladov rodiny sama,

svojipomocne, čo jej finančne nevychádzalo, nakoľko len náklady na maloleté deti, na ktoré otec prispieval takmer v celom rozhodnom období s výnimkou 2 mesiacov pred rozvodom manželstva, sumou 50 eur na dieťa, čo nepostačuje ani na zabezpečenie stravy na toto dieťa, nie to ešte na ostatné výdavky na domácnosť a starostlivosť o dom, o ktorom KS v Nitre nedávno rozhodol, že nepatrí do BSM manželov a teda je vo výlučnom vlastníctve manžela navrhovateľky. v dôsledku toho tak navrhovateľka zo svojho nízkeho príjmu, za pomoci rodiny, okrem detí zveľaďovala ešte aj majetok manžela. V dôsledku tejto pretrvávajúcej situácie a nedostatku financií, kde jej musela opakovane pomáhať rodina. Navrhovateľka prevádzkovala svoju živnosť - kaderníctvo v maximálnej možnej miere podľa toho ako si to mohla dovoliť v súvislosti so starostlivosťou o dve maloleté deti a množstvom súdnych, ako i trestných, konaní resp. účasti na poradách s Centrom Slniečko, na ÚPSVaRe atď. Po otvorení kaderníctva, ktoré sa nachádza v malej obci, bol spočiatku záujem o túto službu veľmi slabý, klientelu nadobudla až postupne, k čomu prispôsobila svoj pracovný čas, nakoľko to bol jediný spôsob ako mohla zabezpečiť rodinu a domácnosť s dvomi mal. Deťmi, na ktorých výdavkoch sa manžel a otec podieľal iba minimálne, čím vznikol hrubý nepomer medzi životnou úrovňou navrhovateľky a manžela navrhovateľky. Na druhej strane manžel sa v tomto konaní prezentuje ako invalidný dôchodca na sklonku života, táto skutočnosť však nielen že nebola preukázaná ale ani nezodpovedá realite. Z jeho výsluchu vyplynulo, že je vlastníkom viacerých, myslím 3 nehnuteľností v USA, z ktorých dve predal a speňažil. Tiež podľa nedávneho rozsudku KS NR je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti v obci Ludanice - Mýtna Nová Ves. Taktiež bolo v konaní preukázané, a to výsluchmi svedkov, že manžel vykonáva podnikateľskú činnosť v USA spočívajúcu v prenájme nehnuteľností a obchody s autami, z ktorej príjmy nebol do dnešného dňa schopný dokladovať alebo inak preukázať. Jeho vyjadrenia ohľadne toho, že z tejto činnosti nemal v rozhodujúcom období príjmy považuje za nedôveryhodné a účelové keď sám uviedol, že počas 6 týždňov v USA zarobil 5 000 dolárov. Manžel navrhovateľky nebol schopný tvrdené skutočnosti ohľadne príjmov plynúcich z vlastníctva nehnuteľností a podnikateľskej činnosti v USA žiadnym spôsobom preukázať. Čo sa týka vlastníctva nehnuteľností v USA, podotýka, že navrhovateľka v tomto konaní preukázala hodnotu jednej z týchto nehnuteľností, ktorá je vo výške 277 000 USD, čo vyplýva aj z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, ktorú manžel navrhovateľky podľa svojho vyjadrenia neustále vlastní a to v spoluvlastníctve ešte s jednou osobou. Taktiež poukazuje na výnimočne vysoký dôchodok manžela, ktorý mu bol od februára 2018 priznaný vo výške 1 030 eur, pričom ide o dôchodok predčasný a nie invalidný. Podľa vyjadrenia manžela navrhovateľky tento od roku 2016 do februára 2018 nepracoval, nakoľko na Slovensku nenašiel uplatnenie a žil z úspor. Z uvedeného jednoznačne vyplýva životná úroveň navrhovateľka ako manželky, ktorá mala zverené dve maloleté deti, na ktoré manžel navrhovateľky zjavne dostatočne neprispieval a to ešte mimo domácnosti je v hrubom nepomere a to značne nižšia oproti životnej úrovni manžela navrhovateľky so širokým portfóliom nehnuteľností na Slovensku i v USA, podnikateľskej činnosti, nepreukázanými príjmami, vysokým dôchodkom, čo jeho životnú úroveň oproti navrhovateľke dvíha niekoľko levelov.

7. Zo spisu Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 10P/99/2017 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 19. novembra 2018 č. k. 10P/99/2017-342 v odseku I. súd manželstvo účastníkov rozviedol. V odseku II. na čas po rozvode zveril mal. deti I. - K. Z., nar. XX.XX.XXXX a M. T., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky. Podľa odseku III. obaja rodičia sú oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Súčasne v odseku IV. súd zaviazal otca prispievať na výživu mal. K. Z. sumou 170 eur mesačne a na mal. M. T. sumou 150 eur mesačne, ktorú bude povinný platiť u oboch vždy do 20-ého dňa v mesiaci vopred, k rukám matky, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. Predmetným rozsudkom v odseku V. súd upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že tento je oprávnený stretávať sa s nimi každý páry víkend v čase od piatka od 17,00 hod. do nedele do 17,00 hod., každý nepárny týždeň v stredu od 15,00 hod. do 17,00 hod., počas letných školských prázdnin od 15.7 do 31.7 a od 15.8 do 31.8 každý rok v čase od 9,00 hod. prvého dňa do 17,00 hod. posledného dňa, počas vianočných sviatkov každý páry rok v čase od 25.12 od 15,00 hod. do 26.12 do 17,00 hod. a každý nepárny rok v čase od 23.12 od 15,00 hod. do 24.12 do 17,00 hod., počas novoročných sviatkov každý páry rok od 31.12 od 9,00 hod. do 1.1 nasledujúceho roka do 15,00 hod. s tým, že otec je oprávnený prevziať si maloleté deti v určený deň a hodinu v mieste bydliska maloletých a po ukončení styku v určený deň a hodinu je povinný deti matke na tom istom mieste odovzdať. Matka je povinná maloleté deti na styk s otcom riadne pripraviť a tento mu umožniť. V odseku VI. podľa § 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine súd uložil výchovné opatrenie a to povinnosť oboch rodičov a maloletým deťom I. podrobiť sa odbornému poradenstvu v ambulancii PhDr. Evy Geletovej, klinickej psychologičky so sídlom Topoľčany, ul. 17. novembra 1300/12 po dobu 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Ďalej v odseku VII. uložil účastníkom povinnosť zaplatiť trovy

konania štátu. V odseku VIII. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

7.1. Proti predmetnému rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, teda manžel navrhovateľky. Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 19.09.2019 č.k. 9CoP/10/2019 - 431 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch týkajúcich sa zverenia maloletých detí do starostlivosti matky (II.), oprávnení zastupovať maloleté deti (III.), určenia vyživovacej povinnosti otca (IV.), úpravy styku (V.) a trov konania (VIII.) potvrdil a o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 19.12.2018 len vo výrokoch I. (čo do rozvodu), VI. (čo do výchovného opatrenia) a VII.(čo do trov konania štátu), vo výroku VII. vykonateľnosť dňom 04.01.2019 a vo výrokoch II., III.,IV., V., a VIII. právoplatnosť dňom 22.10.2019 v spojení s rozsudkom KS v Nitre 9CoP/10/2019-431 zo dňa 19.09.2019.

8. Zo spisu tunajšieho súdu č.k. 5C/65/2017 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu č.k. 5C/65/2017 - 251 zo dňa 03.10.2018 súd zamietol žalobu o určenie, že nehnuteľnosti, nachádzajúce sa v kat. úz. M. G. Z. patria do BSM strán sporu, teda navrhovateľky a jej manžela. Žalovanému - manželovi navrhovateľky priznal nárok na náhradu trov konania.

8.1. Proti predmetnému rozsudku podala odvolanie žalobkyňa, teda navrhovateľka.

8.2. Krajský súd v Nitre rozsudkom č.k. 9Co/63/2019 - 303 zo dňa 31.03.2020 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 15.06.2020.

8.3. Z obsahu spisu sp. zn. 5C/65/2017 vyplýva potvrdenie o tom, že bol uzavretý nárok týkajúci sa predaja nehnuteľností manžela navrhovateľky, nachádzajúcej sa v USA v obci O. R., list zo dňa 08.11.2016, v ktorom sa uvádza o vzťahu k manželovi navrhovateľky, že jeho čistý zisk z predaja predstavuje sumu 23 094,36 dolárov.

9. Súd doplnil dokazovanie v zmysle intencií odvolacieho súdu a to výsluchom navrhovateľky, manžela navrhovateľky, svedkýň Q. Š.C. a M. M., oboznámením sa obsahom spisov tunajšieho súdu sp. zn. 10P/99/2017 a sp. zn. 5C/65/2017, ostatných listinných dôkazov a zistil nasledovaný skutkový a právny stav:

9.1. Manželstvo navrhovateľky a manžela navrhovateľky bolo uzatvorené dňa 10.09.2005, z ktorého pochádzajú dve deti K. Z., nar. XX.XX.XXXX a M. T., nar. XX.XX.XXXX. Zo začiatku žili v USA, kde manžel navrhovateľky vykonával podnikateľskú činnosť. Po čase sa rozhodli žiť na Slovensku po tom ako manžel navrhovateľky dokončil stavbu rodinného domu sa presťahovali v júli 2015. V roku 2016 zriadil manžel navrhovateľke kaderníctvo, ktorá túto činnosť začala vykonávať. Po čase medzi účastníkmi začali vznikať nezhody ako to vyplýva z uznesenia Okresného súdu Topoľčany zo dňa 20.10.2017 č.k. 8C/41/2017-33, z ktorého súd zistil, že bolo manželovi navrhovateľky nariadené, aby nevstupoval dočasne do rodinného domu súp. č. XXX v obci L.- M. G. Z. a parcel tak, ako sú uvedené v uznesení, nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX. Tiež bolo nariadené, aby sa úmyselne nepribližoval k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 15m. Z rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 29.03.2017 sp.zn. 1T/19/2017 súd zistil, že manžel navrhovateľky bol uznaný vinným, že 22.12.2016 v obci M. G. Z. v rodinnom dome č. XXX opakovane vulgárne nadával v prítomnosti maloletých detí svojej manželke ďalej tak, ako je to uvedené v tomto rozsudku, čím spáchal prečin nebezpečného vyhrážania v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom. V spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 13.06.2017 sp. zn. 1To/24/2017 bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 roky. Vzhľadom na uvedené účastníci od októbra 2017 nežijú spolu v rodinnom dome, v ktorom zostala bývať navrhovateľka spolu s maloletými deťmi. Rodinný dom je vedený na LV č. XXX vo vlastníctve manžela navrhovateľky, čo bolo potvrdené aj v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/65/2017, v ktorom bola zamietnutá žaloba o určenie, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. M. G. Z. patria do BSM účastníkov konania.

9.2. Manželstvo účastníkov trvalo do 19.12.2018, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok o rozvoze ich manželstva. Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 10P/99/2017 súd zistil, že dňa 12.09.2017 podal manžel

navrhovateľky návrh na rozvod manželstva. Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 19.11.2018 č.k. 10P/99/2017-342 bolo manželstvo účastníkov rozvedené. Pre čas po rozvode zverené maloleté deti do osobnej starostlivosti matky a otec zaviazaný prispievať na výživu maloletého K. Z. sumou 170 eur mesačne a maloletého M. T. sumou 150 eur mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. Súčasne bol upravený styk otca s maloletými deťmi tak, ako je to uvedené v tomto rozsudku.

9.3. Navrhovateľka od roku 2016 pracuje ako SZČO vykonávajúca činnosť v kaderníctve. Z daňového priznania navrhovateľky za rok 2016 vyplýva príjem 2.639 eur, výdavky 2.594,27 eura a základ dane vo výške 44,73 eura. Podľa jej vyjadrenia hrubý mesačný príjem je cca 400 eur. Činnosť vykonáva v prenajatých priestoroch na základe nájomnej zmluvy s dohodnutým nájomným vo výške 120,- eur mesačne. Za predmetné obdobie t.j. od 04.10.2017 do 19.12.2018 žila v rodinnom dome v M. G. Z., vlastnícky patriaceho manželovi, ktorý uhrádzal platby za bývanie, takže tieto navrhovateľka neplatila. Mesačne uhrádzala za telefón 50 eur, za stravu 150 eur, oblečenie vo výške 20 eur, za drogériu 20 eur mesačne a bežné lieky 5 eur. Pokiaľ cestovala pre maloleté M. T. do materskej školy v Ludaniciach, platila za cestovné 40 eur mesačne. Ako už bolo konštatované ročne platí úrazové poistenie vo výške 383,80 eura. Vyživovacia povinnosť má voči dvom maloletým deťom. Podľa daňového priznania navrhovateľky za rok 2017 dosiahla príjem 5.414,34 eura, výdavky 3.248,60 eura a základ dane vo výške 2.165,71 eura. Maloleté deti k dátumu trvania manželstva strán sporu navštevovali základnú školu, a to K. Z. 5.ročník a M. T. 1.ročník. Mesačný príjem navrhovateľky za rok 2017 bol cca 500 eur a poberala rodinné prídavky na dve deti spolu 47 eur mesačne. Manžel navrhovateľky prispieval na výživu detí mesačne po 50 eur na dieťa. Z daňového priznania navrhovateľky za rok 2018 vyplýva príjem 3.250,50 eur, výdavky 1.950,30 eura a základ dane vo výške 1.300,20 eura. Naďalej vykonáva podnikateľskú činnosť v týchto priestoroch. Žila vo vyššie uvedenom rodinnom dome, avšak z neho sa musela v zmysle rozsudku Okresného súdu č.k. 5C/65/2017 - 251 zo dňa 03.10.2018 spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 9Co/63/2019 - 303 zo dňa 31.03.2020 vysťahovať, nakoľko vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti je manžel navrhovateľky. Úhrady za bývanie neplatila, pretože tieto hradil manžel navrhovateľky.

9.4. Manžel navrhovateľky v predmetnom období nevykonával podnikateľskú činnosť v USA ako to bolo v minulosti. Naposledy bol v USA, ako uviedol vo svojej výpovedi dňa 13.12.2017, v júli 2016 kde bol asi 6 týždňov a zarobil 5 000 dolárov s tým, že iný príjem nedosiahol. Podľa jeho tvrdenia žije z finančných prostriedkov, ktoré má na účte, s výškou kreditu 8 924,- eur a výškou hypotekárneho úveru 29 000,- dolárov. Uhrádzal platby za bývanie v rodinnom dome, v ktorom žila navrhovateľka s deťmi, a to za elektrinu 135,- eur, 20,- eur za vodu a 10,- eur káblovú televíziu. Maloletému M. uhrádzal 27,- eur za obedy, vyživovacia povinnosť mal a rovnako naďalej má voči dvom maloletým deťom, ktoré výživné v predmetnom období platil vo výške 100,- eur, teda 50,- eur na dieťa. Z jeho výpovede zo dňa 13.12.2017 ďalej vyplýva, že býva v Topoľčanoch v prenajatom byte, za ktorý platil nájom 100,- eur mesačne. Za rodinný dom platil poisťku ročne po 36,- eur. Na pojednávaní dňa 16.11.2018 uviedol, že mu bol v USA ako občanovi USA spätne priznaný starobný dôchodok od februára 2018 vo výške 1 207,- dolárov mesačne, v prepočte 1 040,- eur. Manžel navrhovateľky ďalej uviedol, že je vlastníkom nehnuteľnosti v USA spočívajúcich v 3 buniek a garáže. Žije v jednoizbovom byte v Trenčíne spolu s priateľkou v podnájme, za ktorý platí 200,- eur mesačne. Zo spisu sp.zn. 5C/65/2017 bolo zistené, že v roku 2016 odpredal nehnuteľnosť v USA a ako vyplýva z vyššie oboznamovaného listu zo dňa 08.11.2016 jeho čistý zisk z odpredaja a nasledujúcich úhrad bol vo výške 23 094,36 dolárov.

10. Podľa § 18 Zákona o rodine, Manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

11. Podľa § 71 ods.1,2 Zákona o rodine, Manželia majú vzájomnú vyživovacia povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovacia povinnosť detí voči rodičom.

12. Podľa § 75 ods.1,2 Zákona o rodine, Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu

výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

13. Podľa § 77 ods. 1 veta prvá, druhá Zák. o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

14. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva a ako vyplýva z ustanovenia § 71 treba vychádzať zo zásady, že životná úroveň manželov je rovnaká. Prostredníctvom tohto inštitútu sa okrem uspokojenia osobných potrieb sleduje aj naplnenie požadovaného zákonného charakteru inštitútu manželstva z majetkového hľadiska. Uplatňovanie výživného medzi manželmi je preto možné aj v prípadoch, keď sú obaja manželia zárobkovo činní, schopní zabezpečiť svoje osobné potreby, v dôsledku oddeleného hospodárenia však vznikla disproporcja v ich celkovej životnej úrovni. Inštitút manželstva okrem svojej právnej stránky je založený na určitých morálnych a etických pravidlách, ktorých dodržiavanie sa sleduje aj v rámci majetkových vzťahov súvisiacich s manželstvom. Preto treba posúdiť, či priznanie manželského výživného je v súlade s dobrými mravmi.

14.1. Z ustanovenia § 75 Zákona o rodine vyplýva, že pri rozhodovaní o výživnom súd musí brať zreteľ na odôvodnené potreby oprávneného a na strane druhej skúmať schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného z vyživovacej povinnosti. Odôvodnenosťou potrieb treba rozumieť určenie životných nákladov, ktorých úhradu je určitá osoba oprávnená požadovať v rámci plnenia vyživovacej povinnosti. Pokiaľ ide o schopnosti povinného riadne si plniť svoju vyživovaciu povinnosť, tieto predstavujú subjektívne kritérium a rozumie sa nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, jeho zdravotným stavom a pod. Nesporný význam má kritérium majetkových pomerov povinného ako aj jeho celkový životný štandard. Okolnosťou tvoriacou v súhrne celkové majetkové pomery povinného sú aj pasíva, kde treba skúmať dôvody zadlženia a vlastne tiež, kedy k tomu došlo. Bez ohľadu na naplnenie zákonných kritérií pre určenie vyživovacej povinnosti, súd nemôže priznať výživné v prípade zisteného rozporu s dobrými mravmi.

14.2. Právo oprávneného na výživné od povinného, musí byť v súlade s dobrými mravmi. To znamená, že podľa tohto ustanovenia nemožno priznať výživné len v prípade, ak pre to existujú dôvody na strane oprávneného. Predpokladá to teda také správanie oprávneného voči povinnému, ktoré spôsobí stratu práva priznať výživné. Za dobré mravy je treba považovať súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré osvedčujú istú nemennosť a sú rešpektované rozhodujúcou časťou spoločnosti. Ide o etické zásady, ktoré zodpovedajú zásadám slušnosti. Dobré mravy sú meradlom hodnotenia konkrétnej situácie odpovedajúcej všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti v súlade so všeobecnými zásadami morálky demokratickej spoločnosti. Pokiaľ ide o úvahu súdu o tom, či výkon práv a povinností je v rozpore s dobrými mravmi, úvaha súdu musí byť podložená konkrétnymi zisteniami v konaní.

15. V predmetnom konaní je nesporné, že manželstvo účastníkov trvalo do 19.12.2018. Navrhovateľka podala návrh na určenie výživného na manželku dňa 04.10.2017. Predmetom tohto konania je potom určenie výživného na manželku za obdobie od 04.10.2017 do 19.12.2018. Navrhovateľka v čase podania návrhu a teda v tomto období pracovala a stále pracuje ako živnostníčka s činnosťou kaderníctvo. Z tejto činnosti dosiahla, ako to vyplýva z daňových priznaní za rok 2016, príjem 2 639,- eur, z toho výdavky 2 594,27 eura a základ dane bol vo výške 44,73 eura. Podľa jej vyjadrenia hrubý mesačný príjem bol cca 400,- eur. Za rok 2017 dosiahla príjem 5 414,34 eura, výdavky 3 248,60 eura a základ dane z toho predstavoval sumu 2 165,71 eura. Za rok 2018 bol jej príjem 3 250,50 eura, výdavky 1 950,30 eura a základ dane vo výške 1 300,20 eura. Počas predmetného obdobia žila spolu s deťmi pochádzajúcimi z manželstva v rodinnom dome v M.E. G. Vsi, vlastnícky patriaceho jej manželovi, ktorý uhrádzal platby za elektrinu, vodu a daň z nehnuteľností, tak ako je to uvedené vyššie. Vyživovaciu povinnosť navrhovateľka mala a má voči dvom maloletým deťom, na ktorých výživu po uvedení predmetnú dobu prispieval manžel navrhovateľky, teda otec detí, po 50,- eur až do právoplatného rozhodnutia o výživnom v rozvodovom konaní. Podľa navrhovateľky manžel dosahoval príjmy z prenájmu nehnuteľností v USA. Toto svoje tvrdenie však navrhovateľka hodnoverným spôsobom nepreukázala, najmä pokiaľ ide o predmetnú dobu. Manžel navrhovateľky poprel tvrdený príjem. Poukázal na to, že navrhovateľka vykonáva činnosť SZČO, ktorej pre podanie návrhu chýba aktívna vecná legitímácia. V predmetnom období, ako uviedol, uhrádzal náklady za bývanie v rodinnom dome, v ktorom žila navrhovateľka s deťmi za elektrinu 135,-

mesačne, za vodu 20,- eur mesačne a 10,- eur mesačne za káblovú televíziu. Splácal pritom hypotéku v celkovej výške 29 000,- eur. Zostatok kreditu predstavoval 8 924,- eur, čo označil manžel navrhovateľky ako za železnú rezervu, z ktorej žil. Poprel, že by podnikal v USA, nakoľko si to vyžaduje jeho osobnú prítomnosť.

15.1. Manžel navrhovateľky spochybnil výšku príjmu, ktorý dosahovala navrhovateľka z výkonu jej živnosti. Podľa navrhovateľky prevádzkovala svoju živnosť v maximálnej možnej miere, podľa toho ako si to mohla dovoliť, v súvislosti so starostlivosťou o dve maloleté deti a množstvom súdnych ako i trestných konaní. Po otvorení kaderníctva, ako bolo uvedené vo veci, bol spočiatku malý záujem, keďže sa kaderníctvo nachádza v malej obci a klientelu nadobúdala postupne. Uvedené potvrdili vo svojej výpovedi aj svedkyne, keď svedkyňa Q. Š. vo svojej výpovedi uviedla, že navrhovateľka bola stále odkázaná na pomoc zo strany svojej rodiny. Keď aj začala vykonávať živnosť nestačili jej finančné prostriedky, a preto ju podporovala a stále ju podporuje. Navrhovateľka nemohla toľko zarobiť aby jej to postačovalo. Niekedy z uvedenej živnosti je dobrý deň, niekedy nie, s poukazom na to, že túto vykonáva na dedine. Určitý čas trvalo, kým si získala klientelu, zo začiatku to bolo slabé. Súviselo to aj s tým, že musela chodiť po súdoch a vtedy aj týždeň nepracovala, chodila na sociálne oddelenie a podobne. Z výpovede svedkyne M. M. vyplýva, že po nezhodách s manželom, tento zobral navrhovateľke platobné karty, takže ona nemala nič. Mesiac bola nútená bývať u nej spolu s deťmi a keď dala rodinný dom do poriadku a dala sa v ňom bývať, po mesiaci sa presťahovali. Podľa nej zo živnosti navrhovateľka nemala zo začiatku príjem, keďže nemala klientelu, musela zaplatiť poplatky a nič jej nezostalo, a tak jej museli pomáhať. Navrhovateľka sa nemohla venovať svojej činnosti aj preto, že chodila do psychologickkej poradne k psychiatrovi na ďalšie vyšetrenia, ktoré nariadili súdy.

15.2. Manžel navrhovateľky žil najskôr v byte v Topoľčanoch, kde uhrádzal nájomné 100,- eur ako to uviedol vo svojej výpovedi z 13.12.2017. Potvrdil, že vlastní nehnuteľnosť, a to v súčasnosti nehnuteľnosť, garáž a bunku s tromi bytmi. Od februára 2018 poberá dôchodok vo výške 1 207 dolárov, v prepočte 1 040,- eur. Na pojednávaní dňa 16.11.2018 uviedol, že žije v jednoizbovom byte v Trenčíne spolu s priateľkou v podnájme, za ktorý platí 200,- eur mesačne. Z jeho výpovede súd zistil, že v roku 2017 predal nehnuteľnosť za USA za 70 000,- dolárov, z čoho vyplatil svoj úver a zostalo mu 20 000,- eur ako bolo uvedené vyššie, jeho čistý zisk z predaja bol 23 094,36 dolárov. Okrem nehnuteľností v USA vlastní nehnuteľností nachádzajúce sa v M.Ý. G. Z., a to rodinný dom zapísaný na LV č. XXX a parcely reg. „C“ p.č. XX/X, o výmere 733 m² záhrady, p.č. XX/X, o výmere 377 m² zastavané plochy a nádvoria, p.č. XX/X, o výmere 61 m² zastavané plochy a nádvoria, p.č. XX/X, o výmere 62 m² zastavané plochy a nádvoria, p.č. XX/X, o výmere 44 m² zastavané plochy a nádvoria a p.č. XX/XX, o výmere 23 m² zastavané plochy a nádvoria (uvedené bolo zistené zo spisu 5C/65/2017). Vyživovaciu povinnosť má a mal k dvom maloletým deťom.

16. Z dokazovania mal súd za preukázané, že na strane navrhovateľky je daná aktívna legitimácia na podanie predmetnej žaloby, keďže jej životná úroveň za predmetné obdobie bola nižšia ako manžela. Manžel navrhovateľky neprispieval tak, aby sa táto životná úroveň vyrovnala. Na výživu detí prispieval mesačne po 50,- eur na dieťa, pričom síce uhrádzal náklady za bývanie navrhovateľky s deťmi v jeho rodinnom dome, ale bolo výlučne na navrhovateľke, aby zabezpečovala riadny chod domácnosti a tým uhrádzala všetky náklady s tým spojené. Náklady na domácnosť, spojené s úhradou nákladov potrieb maloletých detí, boli nepomerne vyššie ako mohla zarobiť navrhovateľka zo svojej živnosti. Manžel navrhovateľky síce v konaní poukazoval na výdavky, ale tie sa týkali iba jeho a jeho potrieb, okrem platieb za bývanie v rodinnom dome. Prispievanie na deti po 50,- eur bolo neprimerané a tým vlastne boli aj zvýšené celkové náklady navrhovateľky na zabezpečenie detí a teda i domácnosti. Súd sa stotožnil s vyjadrením právnej zástupkyne navrhovateľky, že v konaní bolo preukázané, že životná úroveň navrhovateľky bola nižšia ako životná úroveň jej manžela po zabezpečení nákladov na domácnosť a rodinu bola odkázaná na pomoc svojej rodiny, čo bolo potvrdené aj svedeckými výpoveďami svedkýň Q. Š. a M. M., ktoré súčasne potvrdili, že navrhovateľka vykonávala živnosť v maximálnej možnej miere, ktorá bola ovplyvnená starostlivosťou o deti, prípadne zúčastnenia sa rôznych vyšetrení a pojednávaní súvisiacich s konaniami oboch účastníkov, ktoré viedli v rámci starostlivosti o deti a pod..

16.1. V neposlednom rade bol treba brať zreteľ na majetkové pomery účastníkov. Navrhovateľka je nemajetná, resp. nebolo ani tvrdené, že vlastní nejaký majetok najmä nehnuteľný. Na strane druhej manžel navrhovateľky vlastní nehnuteľnosť v USA a ako vyplýva zo spisu sp. zn. 5C/65/2017, že v roku 2016 predal nehnuteľnosť, z ktorého predaja mal čistý zisk 23 094,36 dolárov. Ďalej vlastní už spomínaný

rodinný dom v Mýtnej Novej Vsi, keď samotný jeho zástupca v konaní uviedol, že ide o luxusný dom s bazénom.

17. Predpokladom pre vznik vyživovacej povinnosti medzi manželmi, ako vyplýva z vyššie citovaných ustanovení, sú: a) právna existencia manželstva, b) skutočnosť, že manželia spolu nehospodária, c) životná úroveň manželov nie je rovnaká, d) musí byť daný súlad s dobrými mravmi. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi trvá po celú dobu existencie manželstva. Funkciou právnej úpravy vyživovacej povinnosti je zabezpečenie rovnakej životnej úrovne oboch manželov. Zásada rovnakej životnej úrovne však neznamená iba rovnosť medzi manželmi, ktorú možno vyvodzovať iba z ich príjmov, ale treba zisťovať v každom jednotlivom prípade nielen osobné rodinné a majetkové pomery každého z manželov, ale aj konkrétnu mieru potrieb, spôsob života, zdravotný stav, vek, prípadne iné závažné okolnosti, ktoré sú dané v tom ktorom prípade. Súd výživné nemôže priznať, ak by bolo v rozpore s dobrými mravmi.

17.1. Na základe vykonaného dokazovania súd považoval návrh navrhovateľky za dôvodný a zaviazal manžela navrhovateľky prispievať na jej výživu mesačne sumou 60,- eur po dobu od 04.10.2017 do 19.12.2018. Výšku výživného určil primerane k odôvodneným potrebám navrhovateľky a k schopnostiam a možnostiam jej manžela riadne si plniť svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá schopnosť je daná aj v tom prípade, keby túto uhrádzal iba z dôchodku, ktorý poberá.

17.2. Zameškané výživné za čas od 04.10.2017 do 19.12.2018 vo výške 870,96 eura povolil súd manželovi navrhovateľky splácať v mesačných splátkach po 60,- eur mesačne vždy do 20. dňa príslušného mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom výhody splátok a exekúcie.

17.3. Vo zvyšku, z dôvodov uvedených vyššie, súd návrh zamietol.

17.4. Navrhovateľka, nakoľko manžel nepredložil riadne dôkazy, tak ako mu to bolo uložené v uznesení súdu pri odročení pojednávania konaného dňa 29.11.2019, teda že mal predložiť doklady o príjmoch plynúcich z vlastníctva nehnuteľností v USA v predmetnom období, príjmoch plynúcich z podnikateľskej činnosti, teda z prenájmu nehnuteľností a z prevádzkovania autobazáru, predloženia daňových priznaní za rok 2016 a 2017, ktorú povinnosť si nesplnil, navrhla aby súd vychádzal z ustanovenia § 63 ods. 1 zákona o rodine, podľa ktorého, rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima. Je pravdou, že aj v zmysle intencií rozhodnutia Krajského súdu v Nitre mal manžel navrhovateľky povinnosť predložiť požadované dôkazy, ktoré nepredložil, napriek tomu súd nepoužil uzákonenú právnu domnienku uvedenú v § 63, keďže v konaní nebolo preukázané, že v predmetnom období vykonával manžel navrhovateľky podnikateľskú činnosť.

17.5. Súd sa pri rozhodovaní o návrhu zaoberal otázkou či nie je v rozpore s dobrými mravmi. Určenie výživného na navrhovateľku titulom manželského výživného podľa súdu nie je v rozpore s dobrými mravmi, keďže nebolo zistené, že by navrhovateľka počas manželstva sa nestarala o domácnosť, riadne nehospodárila. Z rozsudku o rozvoде nevyplýva, že by výlučne navrhovateľka zapríčinila rozvod manželstva.

18. Pretože navrhovateľka je v konaní oslobodená od súdnych poplatkov, podľa § 2 ods.2 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a položky 8 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov zaviazal súd manžela navrhovateľky zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 17,- eur, čo predstavuje 2% z priznanej sumy za predmetné obdobie vo výške 870,96 eura, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet tunajšieho súdu.

19. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Odvolyvanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolyvanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolyvanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).